

FULLS/87

del Museu Arxiu de Santa Maria

Mataró, gener 2007

TAULA

- EDITORIAL 1
- ACTUALITAT 3
- ESTUDIS
- LES PARENTES POBRES
D'ANTONI PUIGBLANCH
Joaquim Llovet 7
- LES IMATGES DELS APÒSTOLS
DE LA BASÍLICA DE SANTA MARIA
DE MATARÓ. RECERCA DOCUMENTAL
Xavier Alarcon i Campdepadrós 11
- L'APORTACIÓ DEL MÚSIC I
COMPOSITOR AGUSTÍ COLL I AGULLÓ
(1873-1944)
Nicolau Guanyabens i Calvet 23
- DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA 48

Portada: Esquema dels edificis de la indústria SA Fàbregas i de Caralt. Extret dels fulls editats pel col·lectiu «Salvem can Fàbregas i de Caralt».

Prohibida la reproducció dels textos i de les il·lustracions sense esmentar la procedència.

Edita: MUSEU ARXIU DE SANTA MARIA

Centre d'Estudis Locals de Mataró.

Director: Manuel Salicrú i Puig.

Beata Maria, 3

Tel. 93 790 15 28 (Parròquia de Santa Maria)

www.masmm.org

Composició i impressió:

Copisteria Castellà. c/ Pujol, 40 - 08301 MATARÓ

Dipòsit Legal: B-15.257-1978 ISSN 0212-9248

L'Equip del Museu Arxiu de Santa Maria no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expressen els articles signats.

Amb la col·laboració de

Ajuntament de Mataró
Patronat Municipal
de Cultura

Generalitat de Catalunya
Direcció General de Promoció Cultural
Promoció de la Premsa

EDITORIAL

SALVEM CAN FÀBREGAS I DE CARALT

Només fa un any que manifestàvem la nostra posició contrària a l'enderrocament d'un casal del segle XVIII, can Sisternes, protegit pel Pla Especial del Catàleg en el seu grau màxim.

Ara, novament, hem de fer constar la nostra oposició a l'enderrocament dels edificis de l'antiga indústria SA Fàbregas i de Caralt, també protegits amb la màxima categoria en el Pla Especial del Catàleg, i descatalogats pel Consell Municipal del Patrimoni Arquitectònic.

A més, considerem la descatalogació com a fet molt greu, ja que s'ha fet per motius econòmics, totalment aliens a la seva categoria arquitectònica.

El primer Catàleg del Patrimoni Arquitectònic, elevat després a la categoria de Pla Especial, va fer-se a partir del consens d'un grup de persones i professionals convocats per tal de fer la catalogació.

Partint de la base que Mataró no és una ciutat monumental, i considerant que, a més d'incloure els edificis amb valor arquitectònic, havia de recollir també la memòria històrica de la ciutat, el primer catàleg va incorporar tota una sèrie d'edificis i elements que, en conjunt, eren descriptius de les diferents èpoques de la ciutat.

Aquest primer catàleg, però, no va pas assolir els seus objectius, ja que, al marge de les seves especificacions, s'enderrocaren can Baró, a la Riera, can Palauet, de propietat municipal, al carrer d'en Palau, el conjunt de l'Ateneu, a la Riera, cantonada amb el carrer de Bonaire... La llista podria ser més llarga.

I a partir d'aquí, per tal de resoldre el despropòsit d'un catàleg que incloïa elements enderrocats i, per tant, inexistents, vingué el segon catàleg.

Va ser redactat pels arquitectes Agàpit Borràs i Mariona Gallifa, que guanyaren el concurs convocat a l'efecte per l'Ajuntament de Mataró, i que s'aprovà l'any 1991.

Els dos arquitectes esmentats confeccionaren el nou catàleg a partir de les mateixes premisses del primer, i hi incorporaren tant els edificis de vàlua arquitectònica, com els edificis, conjunts i elements definidors de la memòria històrica.

En aquest context, partint sempre del fet que Mataró no és una ciutat monumental, no és possible d'individualitzar tots i cadascun dels edificis, conjunts i elements catalogats, perquè sempre han de contemplar-se globalment, perquè representen memòria històrica.

I en el moment que s'entra en la individualització, el catàleg perd tot el seu sentit. I, fins i tot, és molt fàcil que algun professional de reconeguda vàlua, pugui afirmar que algun dels elements catalogats no té categoria de ser-ho.

I, a partir d'aquí, també és molt fàcil que el Consell Municipal del Patrimoni Arquitectònic,

compost per representants de partits polítics i d'institucions i associacions culturals, a més de persones designades pels seus coneixements, prengui la decisió de descatalogar.

Aquest és el cas de la descatalogació de can Fàbregas i de Caralt.

Els edificis de can Fàbregas i de Caralt foren construïts a partir del 1879 per la indústria Farinera Mataronesa i després es convertiren en la fàbrica de paper Fàbregas i de Caralt, activa fins als anys setanta del segle passat. Són descriptius dels edificis fabrils construïts a la segona meitat del segle XIX, quan Mataró s'incorporà a la revolució industrial, i són memòria històrica de l'època. I resten a la ciutat molt pocs edificis d'aquell moment.

L'Equip del Museu Arxiu de Santa Maria considera que el Pla Especial del Catàleg vigent s'ha de complir amb totes les seves conseqüències. I que no és vàlida –per legal que sigui– cap descatalogació individualitzada.

Per això s'adhereix a la campanya «Salvem Can Fàbregas i de Caralt».